

૨૨૦૨૧૧૬૧

“ઓશાણી.”

કર્તા,

કા. ભાતજીભાઈ વસ્તાભાઈ.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

સૈયદ બાવાસાહેબ અહમદઅલી ખાકી,
પીરાણા.

પ્રત ૧૦૦૦

આવૃત્તી ૧

સંવત ૧૯૮૧

સને ૧૯૨૫

સર્વ હક્ક છપાવનારે સ્વાધીન રાખ્યા છે.

ધી મનહર પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં મોતીલાલ ગણપતરામે છાપી
પાનકોરનાકા—અમદાવાદ.

મુદ્ર્ય રૂ. ૦-૧-૦ એક આનો.

૧૧૫૪૬

સત્પંથિયોને અગત્યની

સૂચના.

સત્પંથનાં સદ્ગુણો અસંખ્ય હોવાથી તે સર્વ ગણી શકાય એ અશક છે તે પોતાનાજ બળે ટકી રહેલો છે સત્પંથિયો અજ્ઞાતાથી કાંઈ આજસથી કાંઈ અભિમાનથી કાંઈ કુસંગથી કાંઈ દેખાદેખી કાંઈ કુદરતી પૂર્વનાં સંસ્કૃતિથી અને વર્ણસંસ્કરણથી સત્પંથની ખોળ ન કરતાં કેટલાક પોતપોતાના મનમાનતા લીલા સુધારા કરવા આગ્રહ કરે છે, ધર્મ પ્રચારકો જમાનાના ફાંતરથી અજ્ઞાત હોવાથી અને વિદ્વાનો લેશ છાંટો અડવા ન દેવાથી વિપ્રીત ભાવનાઓ ધડ્યા કરે છે તેથી સત્પંથી સત્પંથને જોઈએ તેવી રીતે જગતમાં પ્રગટ કરી શકતા નથી. સત્પંથિયોમાં જ્ઞાની અને પૂર્ણ પ્રેમી જનો પોતાનાં સખજતાથી વેગ જાહેર કરી એ કુવર્તિને ટાળવા પ્રયાસ કરતા નથી. કોઈ સુધારક હિમ્મત મિટે છે તો તે પણ ઉછાંછલા ભાવથી તેથી સુધારો કરતાં પહેલાં પોતેજ ગબડી પડે છે, કાં અજ્ઞાત સમુદ્ધ તેના વિરોધી થઈ પડે છે, કાં ધર્મનાં કાર્યવાહકો તેથી શત્રુપણું લેઈ બેસી નેતી મિટી પડીત કરે છે, અગર કરાવે છે. એથી સત્પંથને જોઈતો સુધારો કિલકલે ન પડે એવાથી ડગમચ પાગલાંની પેઠે ચાલે છે. બાઈઓ! હવે એ જમાનાં ગ્લો નથી, આજ જગતમાં અનેક દરીદ્ર ધર્મો નીકળી પડ્યા છે તેનો મુખો કરવાનો છે ને પડી ભાંગતો સત્પંથનો આદાર કરવાનો છે એ બહુ મુખ્ય કાર્યો સત્પંથિ બાઈઓને સન્મુખ ક્રમા છે તેથી સત્વર જ્ઞાની અને કમંગી અને બહાદુર નરો સચેત થાઓ તમારી સત્ય વ્રતિ આ કામમાં ઉમંગે વાપરો. હાલ એજ—

લીન સત્પંથનો શિષ્ય.

ખાડી.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૧૫૪૬ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ સુશીલા

વિષય ૬-૧૧

“ઓશાણી.”

કતા,

કા. લાલજીભાઈ વસ્તાભાઈ.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

સૈયદ બાવાસાહેબ અહમદઅલી ખાકી,
પીરાણા.

પ્રત ૧૦૦૦
સંવત ૧૯૮૧

આગતી ૧
સને ૧૯૨૫

સર્વ હક છપાવનારે સ્વાધીન રાખ્યા છે.
ધી મનહર પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં મોતીલાલ ગણપતરામે છાપી
પાનકોરનાકા—અમદાવાદ.

મુદ્રય રૂ. ૦-૧-૦ એક આનો.

સત્ય વિદ્યા યોગ પ્રેશબ્લ
અમદાવાદ
જ્ઞાતી કોમીરાઈ સંગ્રહ
૭-૧૬

સત્યંથનો સ્વરૂપ

૧. ટેક, ૨. પ્રતિજ્ઞા, ૩. નિયમ.

૧. સત્યંથની ટેક.

૧. સત્ય, ૨. પુરુષાર્થ, ૩. પ્રેમ, ૪. સમાનભાવ, ૫. ક્ષમા.

૨. સત્યંથની પ્રતિજ્ઞા.

૧. સત્યંથના સર્વ નિયમોનું સેવન કરવું.
૨. આળસેને સત્યંથિ વિદ્યાની કેળવણી અપાવવી.
૩. અધ્યક્ષદાનો ત્યાગ કરવો.

૩. સત્યંથના નિયમ.

૧. શરિર શુદ્ધી, ૨. હૃદય શુદ્ધી, ૩. મત, ૪. ઉપાસના, ૫. ધ્યેય.

૧ શરિર શુદ્ધી અર્થે.

લાઠીચુતક (રજસ્વલાથી મરણપ્રયંતનાં સ્નાનાદિ પ્રયોગો) ત્રી

ઠમામોરની આગાતુકુળ ઉતરાવવા તથા પાળવા.

૨. હૃદય શુદ્ધી અર્થે.

માદક પદાર્થોનો ત્યાગ (લક્ષણ, ડુંગલી, હીંગ, તમાકુ, અરીસુ,
ગાંજો, ભાંગ, તાડી, ચડસ, માંસ, મદિરા, વ્યાજ, ગળી,
વગેરે સર્વ પ્રકારનાં ત્યાગવાં) શ્રી ઇમામગોરના વચ્ચનોનુંકુળ.

—o—

૩. વર્ત-અર્થે.

શુક્રરીવારી ખીજ અને દશાંશ શ્રી ઇમામગોરની વાક્યાનુસાર
પાળવી ને દેવી.

—o—

૪. ઉપાસનાર્થે.

સંધ્યા=ચાન્ વખત, પુજન=ત્રટપાટાદિની ક્રિયા. શ્રી ઇમામ-
ગોરની વાણી અનુકુળ કરવી.

—o—

૫. ધ્યેય અર્થે.

આજ પ્રચલિત સમયનાં ધ્યેય પુરુષ શ્રી નિષ્કલંકી નારાયણ,
તેજ પરમ નિરંજનનના તુર (૩૫) સમજી પુરી રીતે
શ્રી ઇમામગોરનાં વચ્ચનોનુંકુળ માનવું.

—o—

ઓશાણી

રાગ ઓશાણી કમ્પ્લી (માતમ) નો

હાં, લાય પ્ત્રી વાલે લેન મેલીને, નાતથી જુદા થાયે;
 ધર્મ પોતાનું મેલ્યું જણે, કલમાં કાફર થાયે.
 હાય હાયરે, લાયપ્ત્રીવાલે લેન મેલીરે.
 લેન મેલી તેનો કાચે નાં બેલી, વિમુખ પ્રભુથી થાયે,
 હાય હાયરે લાયેપ્ત્રી વાલે લેન મેલી
 નાતની લેના લેન ન ચાલે, ધર્મ પોતાનું હરાચે;
 ઠેકાણું તેનું ત્રણે ભોવનમાં, કહો કીપેરે થાયે ?

હાયહાયરે ૧

મંડલીયાચે જુલમી કીધી, કીધી નાતની નિંદાચે;
 સ્વધર્મનું નિંદન કરે, તેના કાળા મોઢા થાયે.

હાય હાયરે ૨

ઠોલીયા જણે નાત નમાવું, અહંકારે ઉભરાચે;
 જ્ઞાતિ ગંગાના પ્રવાહ પાસે, ઠોલીયા સાંધણ થાયે.

હાય હાયરે ૩

નાતિ નિંદે તે નર્કે પડે, તેતો મહા દુષ્ટી કહેવાય;
નાત ની ફિટકાર જેને લાગે, તેનું નિષે ભુંઠું થાય.

હાય હાયરે ૪

નાતને નમિયા તે પ્રભુને ગમિયા, નાત સામાજે થાયે;
દેવ ગુરૂની નિંદા કરે તે. કુંભી નકમાં જાયે.

હાય હાયરે ૫

નાતે મરિયે નાતે તરિયે, નાતને લાગીયે પાયે;
નાતનુ ચણામૃત જે સંધયે, તો ગંગાજીમાં નાહે.

હાય હાયરે ૬

નાતની પદરંજ શીશ ચઢાવે, ગંગા પ્રશંસીયાયે,
પુત્ર: એનાનું પારન ગણીયે, અડસઠ તિથે નાહે.

હાય હાયરે ૭

કુળ ધરમની નિંદા કરે, તે નિશ્ચે તે નર્કે જાયે;
કૃતની તે દેવનો કહીયે, ગુરૂનો ગુનઈ થાયે.

હાય હાયરે ૮

વિચારો તો વાત છે ઘણી, ધર્મ મેલે હદ થાયે;
સત્પત્ની ને સમજી લેવું, બાપ બીજે ના થાયે.

હાય હાયરે ૯

વ્રણુ ધર્મ સૌ પોતાનું પાલે, સાચો તે કહેવાય;
ધર્મ મેલીને દોડતા ફરે, બેહરિયા તે થાય.

હાય હાયરે ૧૦

નાતનો મહિમાં મોટા કહિયે, વેદ પુરાણે ગાયે;
ગુરુને વારૂ નાતનું આબુ, પ્રભુએ તણ્યો ત્યાંએ.

હાય હાયરે ૧૧

ઠોસિઆ નાતમાં નરકંશ થયા, ધર્મને કીધું પાએ;
ધર્માન જેના ઉઠી ગયા, નાતમાં નર કંશ થાએ.

હાય હાયરે ૧૨

જેગ મંડસિયા જગીયા છે, નવાપંથી થાએ;
અવગું જ્ઞાન આવે જેને, તેને રૂઠ્યા દેવ મોટાએ.

હાય હાયરે ૧૩

વિના પગે પાઠ્યો આદરે, અંતે અધુરો થાએ;
ગોઠ વિનાના જનૈયા થઈએ, ગીતાં તે કોનાં ગાયે ?

હાય હાયરે ૧૪

નિંદા કરે તે નકે પડે, રૂઠ્યા જેને રઘુરાએ;
જ્ઞાનિ ધર્મની નિંદા કરી, નકે કુંડમાં જાએ.

હાય હાયરે ૧૫

અનેક અવગુણ અપરાધી હોય, નાતને આધિન થાએ;
નાતને ચરણે શિષ નામે તો, કોટિ કર્મ મટી જાએ.

હાય હાયરે ૧૬

નાતની નિંદા કરનારાના, તુર્ત તમાશા થાએ,
તર્ત ફળતો તેને મલિયા, જીવતાં બળતા જાએ.

હાય હાયરે ૧૭

સુરજ સામી છાર ઉડાડે, મુખ પોતાને થાએ;
હાથે કર્યું હૈયે પડશે, અગ્ની વિણ દગાએ.

હાય હાયરે ૧૮

અંધે અપ્ કિર્તિ કીધી, પ્રભુનાં ગુનઈ થાએ;
ધર્મ પોતાનું મેલે તે તો, ત્રણે ભોવન ભટકાએ.

હાય હાયરે ૧૯

ભકિતનું તો ભાન ભુલીને, ભાષણ કરવા જાએ;
કણખી કુળમાં દાણુવ પાકયા, કરમનાં કાળાએ.

હાય હાયરે. ૨૦

ભાન પોતાનું ભુલી ગયાને; અહંકારે ભરિઆએ,
ખરી યોટ તો કાઢી નહિ; માથે ઉજળા કેમ થાએ ?

હાય હાયરે ૨૧

ધર્મ મેલે તે દેવથી ટળે, એનું મુખ જોયું નવ જાએ;
ધિકક જનુની શિદ જાઓ તે ? ભાર ભુમીને થાએ.

હાય હાયરે ૨૨

ધર્મનો તો મર્મનાં ના જણ્યો, વેદ પુરાણ જે ગાએ;
બ્રહ્મા વિષ્ણુ મહેશ રૂઠયા, તેને તો દેવીને દેવતાએ,

હાય હાયરે ૨૩

સદ વિદ્યા તો સતિયા ભણે, ઉંધા ભણે અવિદ્યાય,
કુવારો ખણી તેને કાંધે બેઠા, શ્રી શારદાજી તો માએ.

હાય હાયરે ૨૪

સોધી શાસ્ર જુએ તેને, ખરી ખબર તો થાએ;
સત્પંથની જેને શુદ્ધનાંવી, બુદ્ધ વિના ભટકાએ;

હાય હાયરે ૨૫

અંડી બંકાડો હાથમા જેને, નાતમાં ના ઓળખાએ;
અંતરે અધર્મે ઉંડાજે નર, તે સાચા કેમ કહેવાએ ?

હાય હાયરે ૨૬

સાંગ પેરેને ઘુંગી બાંધે, હોય આગલ જુલકાએ;
નાતિ પેહેરવશ મેલ્યો તેથી, આળખામળા દેખાએ.

હાય હાયરે ૨૭

ઘડિયાલ જે ના ગુંજમાહે, અહંકારે ભરિઆએ,
આદ અંતના કણખી તે તો, વાણીયા કંઈપેરે થાએ ?

હાય હાયરે ૨૮

વાણીયા થાવા વિચાર કરે, ધર્મ મેલીને જાએ;
સ્વધર્મ મેલી ખીજી કરે, તેનો ખાપ ખીજો કહેવાએ.

હાય હાયરે ૨૯

દાદા પરદાદા એ ધર્મે ગયા, જ્ઞાતિ પિતાને માએ;
દિકરા તેના દાણુવ થયા, કુળમાં કાફર હાએ.

હાય હાયરે. ૩૦

જ્ઞાતિ ધરમની નિંદા કરી, પૂરા પાપી એ થાએ;
જમી અશમાનમાં સંગે નાંહિ, તે તો નિશ્ચે નર્કે જાએ.

હાય હાયરે. ૩૧

ધર્મ મેલે તેને ધર્મિનાં જણો, પ્રભુથી વિમુખ થાયે;
નિંદા સમો વડ પાપ નથી, કોઈ ભવે ભહું ના થાયે.

હાય હાયરે. ૩૨

નિંદા મોટી આળ કહિયે, જે શિર બેશારે લાયે;
કુંભી નર્કે નિચ્ચે પડે, જમ પુરીએ જોડા ખાયે.

હાય હાયરે. ૩૩

દિ ઉઠયો જેણે દેવને નિંદ્યા, ભવે ભહું ના થાયે;
નિંદ્યા કરીને કોઈના સિધ્યા, જુગ ચારેની માંચે.

હાય હાયરે. ૩૪

કરમનાં હીણા કર્મ બાંધે, ને ગુરનાં દ્રોહી થાયે;
ધર્મીં ધર્મની નિંદા કરે, તે કોડ પાતક લઈ જાયે.

હાય હાયરે. ૩૫

ગુર વચન પ્રહણુ ન કીધો, આપે ડહા થાયે;
જમ જોડા તે શિર મારે, જમપુરી લઈ જાયે.

હાય હાયરે. ૩૬

ભાષણુ કરતાં ભાન ભૂલીને, મનખો ત્યાં ગુમાયે,
ધર્મ મેલી ઓળાતા ફરે, અવગી વાટે અથડાયે.

હાય હાયરે. ૩૭

ચાલ પોતાની મેલી કરી, ચોરીએ ચડવા જાયે;
હોલી ફેરા સરવે ફરીયા, મનમાં રાજ થાયે.

હાય હાયરે. ૩૮

દેશ તેવો વેષ કરીએ, સરવેને સોહોવાય;
અતીવ્રણું અલીમાને કરીએ, તો હે હેકાર થાએ.

હાય હાયરે. ૩૯

પાપ પોતાના પૃણી વળશે, શિર પોતાને આએ;
આપને ભારે આપ ઝુશે, તુર્ત તમાશાતો થાએ.

હાય હાયરે, ૪૦

સામાગામથી સામૈયું આવ્યું, સામૈયા સામગ્રી થાએ,
દ્રેશ પહેરીને પરવાર્યા પછી, પાસ કઢાવવાને જાએ.

હાય હાયરે. ૪૧

લાગો દધને પાસ કઢાવ્યો, જ્ઞાતિની શી પરવાય ?
પૂંછનારા તેને પોતે મલિયા, ઘરમાં લાગી લાય.

હાય હાયરે. ૪૨

મામેરાવાલા વાટ જૂએને, સામૈયા ક્યારે થાએ ?
પાંચ જણા તો બળીને મૂઆ, ઘરમાં ઘોંસ જો થાએ.

હાય હાયરે. ૪૩

પોઠારને ઘેર પોક પડીને, મોકાણની કેણ જાય;
માથું ફૂટવા સરવે મલિયા, અવળા મંગળ ગાય.

હાય હાયરે. ૪૪

ઠોલિયા જાણે ચોરિએ ચડશું, બ્રાહ્મણ જાણવા જાએ;
ચારીથી મોર ચેમાં ચડીઆ, પાપ તાણી લઈ જાએ.

હાય હાયરે. ૪૫

પાપ એના પ્રગટ થયાને, કર્મ ઉદય ત્યાં થાયે;
નિંદાનાં ફળ નિશ્ચયે મળિયા, શિર સંમુળા જાયે.

હાય હાયરે. ૪૬

અધર્મ કેના આપે ના ચાલે, અધર્મે અધા થાયે,
અહંકાર કોઈનું નથી ચાલ્યું, રાવણુ સરખારાયે.

હાય હાયરે ૪૭

સભાઉ ભરાવાની સલાહ કરે, ઠોળિયા ભેળા થાયે;
સભા તેની સુકાઈ રહી, પછી કાળા મોઢા થાયે.

હાય હાયરે. ૪૮

વીરાણીને વિષ્ણુ રૂપા, ધર્મને કીધુ પાયે;
ધર્મમાં જેણે ધાડ ઉઠાડી, સિદ્ધ જયા એની માયે ?

હાય હાયરે. ૪૯

ચેરવેસ પાવડી વાંકી બાંધે, આંખ માટે આંટાયે,
દેશનો વેષ મેલી દે જોથી, દેખાતાં વાળંદિયાયે.

હાય હાયરે. ૫૦

હોટલુંમાંહે હાલતા કરે, પીવાને પોતે ચાયે;
અઢારેત્રણ એક પિયાએલે, ભંગીથી ભૂંડા થાયે.

હાય હાયરે. ૫૧

અ નમા થઈને ઉંચા ચાલે, એમ મોટા ન થવાયે;
ત્રાજવે લઈતોળે તેમાં, નમીઆ તે ભારે થાયે.

હાય હાયરે. ૫૨

નકટા નાતિની રીત મેલીને, કુરીત કરવા જાયે;
વોમ કુર્યો વિવામાં જોણે, તેના વિયા રહ્યા રઝળાયે.

હાય હાયરે. ૫૩

સોવાર નાતે કહી સમજાવ્યા, મત પોતની ન જાયે;
ગર્ધવની તે પૂજ કરેથી, ગર્ધવ ગાયે ન થાયે.

હાય હાયરે. ૫૪

આપ હાથા તો અતી થાયે, નાતનું માને ના કાંચે;
ગર્ધવ ગંગાજીમાં નાતાં, ગાય સમોનવ થાયે.

હાય હાયરે. ૫૫

પથથરને તો પાણીએ પસાળો, પાણી પરશ નવ થાયે;
નપુસકને પારો ખવરાવો, પાવધયો પુરૂષ નવ થાયે.

હાય હાયરે. ૫૬

આદની જેણે ઓળખાણ હશે, તેને અનુમવ થાયે;
આદે અંતનાં દાણુવ તેતો, ધર્મ મેલીને જાયે.

હાય હાયરે. ૫૭

હંસ હિરા વિના ચારો ન ચરે, જીવ નિકશી જો જાયે !
સાચા ધર્મી ધેર્મનાં મેલે, જો શિરપર કાતીવાયે.

હાય હાયરે. ૫૮

પ્રતિવંતા ધ્રિદ પોતાનું પાલે, રામ ચુડી એક સય;
ધર્મ પોતાનું મેલિઓ જોણે, એતો આપે ગુનકા થાયે.

હાય હાયરે. ૫૯

ધર્મ સાથે ધારણા નહિ, તેતો મેલીને નીશરી જાય;
નિંદા કરીને નિશરીઆ. એ પ્રભુના ગુનધ થાય.

હાય હાયરે ૬૦

નાત ધરમ જેને ખપતું નથી, એને સમજવે શું થાય ?
ગર્હવને નિત્ય નહવરાવે, રાખમાં લેટવા જાય.

હાય હાયરે ૬૧

ધર્મિ હોય તે ધર્મ નાં મેલે, કોટક કરે ઉપાયે
સાચા સતિયા સત્યનાં મેલે, જે સતે મરણ અદરાયે.

હાય હાયરે ૬૨

બે છીપનું જે મોતી હોય, ખોટા કઢી નવ થાય;
જેની માતાએ ધર્મ મેલ્યો, તે કણબી કેમ કેહેવાય ?

હાય હાયરે ૬૩

થયા દાણુવ દોષ કુળને, પોતે પાપીઆ થાય;
ધરમ મેલીને દેવથી ટળે, ધ નકે સમુદા જાય.

હાય હાયરે ૬૪

વેદ પુરાણે વાતું થઇ છે, જશ હરિના ગવાય;
શાસ્ત્રોમાં સાંભળ્યું નથી, કોની કરવાની નિંદાય.

હાય હાયરે ૬૫

કુળ ઓધારણ કાફર થયા, થયા ચોરાસીનાં રાય;
સત્યનાં ઝાડ સુકાઈ ગયા, પાપનાં પેદા થાય.

હાય હાયરે ૬૬

ક્ષમા નહિ તે ખોટ વણેરી, અજ્ઞાની અધા થાયે;
નિંદાએ કરી નાર્કી થયા, તેનું ભવે ભલું નવ થાયે.

હાય હાયરે ૬૭

સખી ધન સુવાટે વાપરે, કાફર કુવાટે ખાયે;
જાળા એ ધન ભેળું કરીને, નિંદક છાપા ઝપાયે.

હાય હાયરે ૬૮

કપીનું ધન કુ વાટે જાયે, કલરે ખીજ ખોવાયે;
પુનની કોઈ પાળ નાં ખાંધે, જે વૈકુંઠમાં વંચાયે.

હાય હાયરે ૬૯

જેણા સમાન જપ નહિ કોઈ, ક્ષમા કરી ને ખાયે;
જીણું પથું લે તે જગમાં ઝીતે, અહંકારી અથડાયે.

હાય હાયરે ૭૦

હાલ્યા આવે હલકા પાતર, અધુરીયા ઇલ્લકાય;
પાંચ પદસા જેની માંઠમાં પુરા, અધ સખી થાવા જાયે.

હાય હાયરે ૭૧

સખા પતિ તે સખનાં દેવે. ખમ્યા કરીને ખાયે;
અધુરીયા તે ઉફળે વણા; તુફાન તરફે થાયે.

હાય હાયરે ૭૨

અધુરીયાને બે કોડી અમુલી, જીરવી કેમ શકા એ ?
દિ ઉઠ્યો જેણે દેવ ને નિંદ્યા, નહિ ત્રણે ભવને હાયે.

હાય હાયરે ૭૩

દુખળામાં ઘણી નિતિ હોયે, તે સતે આગલા સોયે;
 ઠોલીઆ ઠાલા ઉફ્ફે ઘણા, ઠાલા વરણાગિઆ હોય,
 હાય હાયરે ૭૪

કમાયે કરાંચીને કલકત્તે; ઠોલીઆ મુંખાઈ જાયે;
 એટલી કમાણીયે યજ્ઞ કરતાં. નાંતમાં ન દીકાયે.
 હાય હાયરે ૭૫

આલને લણું અમથા હણે, અધ લખિ થાવા જાયે;
 પુનઃ ની કોઈ પાલ બાંધે, ત્યારે ખરી ખમર તો થાયે. !
 હાય હાયરે ૭૬

જ્ઞાતી સાથે નમણુ ન રાખે, નાતમાં નરકંશ થાયે;
 ધરમ મેલીને ધોડતા ફરે, નફ્ટ નાકિંયા કહેવાયે.
 હાય હાયરે ૭૭

જ્ઞાન શીખે તે ગર્વ ન ગોતે, અજડ અવળા જાયે;
 જડયો મારગ મેલી કરીને, એ વાટે અથડાયે.
 હાય હાયરે ૭૮

પાપી પ્રગટીઆ પૃથ્વી માંહે, ભાર ભોમીને થાયે;
 અધર્મિ ધર્મની નિંદા કરે, તેનું જડા મુળથી જાયે.
 હાય હાયરે ૭૯

નિંદા કરીને નાકિં એ થયા, કર્મે કાળા થાયે;
 કર્મ ભાંધીને કલક લીધો, ભમરાળા ભટકાયે.
 હાય હાયરે ૮૦

ભમરાળા ઇ તો ભટકે ઘણા, ચોરાશીનાં રાએ.

સેરીએ તગડાએ સ્વાન સમા. નાતમાં હા હડ થાએ

હાય હાયરે ૮૧

અહંકારીનું તો આધું ના ચાલે, ઝીણુ પણે જીતાએ;

ગત ગંગાનો પરવાહ કહીએ; નાતને સાગીએ પાએ.

હાય હાયરે ૮૨

નાતના તાર્યાં તો તરિએ, નાતના ડંડે ડંડાએ.

નાત વાઝે તેનું મુખડું કાળું, નાતે આડા અથડાએ.

હાય હાયરે ૮૩

નાતથી ટળીયા બારે બળિયા, એ દુથાં મેલે દેવતાએ;

રામ ધણી જેને રૂક્યા તેને, નહિ પીર પેગમબર સહાએ.

હાય હાયરે ૮૪

અનેક અવગુણી અપરાધી હોએ, નાતને આધીન થાએ;

સાક્ષી કહે નાતની સેવાએ, સરવે ઉજળાં થાએ.

હાય હાયરે ૮૫

ચોરાશી વાતું કહી સમજવી, સમજ્યામાં સુખ થાએ;

જ્ઞાતી ધરમની નિંદા કરે, તેને ચડે ગૌ બ્રહ્મ હત્યાએ.

હાય હાયરે ૮૬

સંવત ઓગણી શીતોતર, માશ વૈશાખ કહેવાએ;

સુદ સાતમનું સંપુરણ થયું, સાક્ષી પ્રેમથી ગાએ.

હાય હાયરે ૮૭

સંપુર્ણ.

હમારે ત્યાં છપાવેલાં તૈયાર મળતાં

પુસ્તકો.

નામ.	કીમત.
સ્તપંથી આજ્ઞા પત્ર	રૂ. ૨—૦—૦
બુદ્ધાચવતાર....	રૂ. ૧—૮—૭
ભાભારામ સુબોધ	રૂ. ૧—૪—૦
મોહોરનાં દર્શન	રૂ. ૧—૪—૦
” ” ”	રૂ. ૦—૧૦—૦
સત્યપદ બોધીની (બાઈ બુદ્ધાઈનાં જ્ઞાન)	રૂ. ૧—૦—૦
નાયા કાકાને સંવાદ	રૂ. ૦—૧૪—૦
સત્યપંથી કર્મ પ્રયોગ	રૂ. ૦—૧૨—૦
સત્યનું શોધન પા. પુ.	રૂ. ૬—૮—૦
” ” કા. પુ.	રૂ. ૦—૪—૦
મૃગોદ્ધાર	રૂ. ૦—૬—૦
સતપંથીઓનું કર્મ	રૂ. ૦—૬—૦
હરે બુદ્ધે બરીં	રૂ. ૦—૬—૦
મોક્ષ દ્વાર	રૂ. ૦—૫—૦
સંત વાણી	રૂ. ૦—૫—૦
ભક્તની શોધ	રૂ. ૦—૩—૦
પરજા	રૂ. ૦—૩—૦
ઓશાણી ...	રૂ. ૦—૧—૦
અરજી	રૂ. ૦—૦—૩
સત્યધિયોનું અંગન....	રૂ. ૦—૦—૩

જાહેર ખબર.

ચતુર સુજ્ઞાની ! ધર્મના પુસ્તકોનો ફેલાવો કરો, ધર્મનું કદ્યાણુ ઈચ્છો તો પોતાને અગર સગા સ્નેહીને ધરે શુભ પ્રસંગે જ લાણી ને મોટા મોટા ખર્ચ કરી ખાવા તથા રંગ છંદમાં સેંકડો રૂપીયા ખરચો છો, તે ઠેકાણે આવા ધર્મના પુસ્તકોની લાણી કરો, પોતાનાં અશ્રીત તથા બીજા ગરીબોને ધર્મોદ્ધાર તરીકે આપો, એથી ધર્મનો વધારો થાય લોકો શ્રદ્ધાવાન બની સત્ય માર્ગે ચાલે; અં આશુ કૃણ આમ્રી નામના છે ? એક લોકમાં કિર્તી મેળવવાનું સાધન એથી બીજું કોઈ ઉત્તમ નથી;

પુસ્તકો લાણી કરનારને કિક્ષાયત ભાવે. ધર્મોદ્ધાર વેહેંચનારને એથી પાણુ કિક્ષાયત ભાવે આપીશું.

લી૦ સત્યપંથનો શિષ્ય,

સૈયદ ખાવાસાહેબ અહમદઅલી. “ ખાકી. ”

મુ૦ ખીરાણા, પોસ્ટ ગિરમથા, જી૦ અહમદાબાદ.

